Kız ve Küçük Ördek Yavrusu
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Ördek Yavrusu

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak, güneşli bir sabah, Mia adında bir kız en sevdiği gölete giden patikada seke seke yürüyordu. Sarı tişörtünü, mavi tulumunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giymişti. Yanında küçük yeşil bir çanta zıplıyordu. Mia bu göleti çok severdi. Uzun otları, yusufçukları ve durgun suyu severdi. Bugün yeni bir şey görmeyi umuyordu.

Mia göletin kenarına vardığında minik bir ses duydu. Cik! Cik! Aşağı baktı ve küçük bir ördek yavrusu gördü. Küçük ve tüylüydü; yumuşak sarı tüyleri, minik turuncu gagası ve yuvarlak koyu gözleri vardı. Küçük turuncu ayakları üzerinde sallanıyordu. Mia onu korkutmamak için yavaşça diz çöktü. 'Merhaba, küçüğüm,' diye fısıldadı.

Ördek yavrusu Mia'ya baktı ve gözlerini kırptı. Sonra dönüp suya doğru paytak paytak yürüdü. Parlak yeşil başlı ve kahverengi benekli tüyleri olan daha büyük bir ördek yakınlarda bekliyordu. Bu anne ördekti. Mia, yavrunun gölete atlayıp annesine doğru yüzdüğünü izledi. 'Ailenle güvendesin,' dedi Mia yumuşak bir sesle.

Tam o sırada, kahverengi düz kasketli ve yuvarlak gözlüklü yaşlı bir adam patikadan aşağı geldi. Bastonuna yaslanarak Mia'ya gülümsedi. 'Görüyorum ki yeni ördek yavrumuzla tanışmışsın,' dedi. 'Ben Bay Chen. Her gün buraya ördekleri izlemeye gelirim.' Mia da ona gülümsedi. 'Ben Mia. Ördekleri çok severim!' Bay Chen başını salladı. 'Onların ilgimize ihtiyacı var.'

Bay Chen ördek yavrusunu işaret etti. 'Annesinin yanından nasıl ayrılmadığını görüyor musun? Ördek yavruları böyle öğrenir. İzler ve taklit ederler. Birkaç hafta içinde daha büyük ve daha güçlü olacak.' Mia yavrunun daireler çizerek yüzdüğünü izledi. Minik kanatlarını çırptı. 'Şimdi çok küçük,' dedi. 'Ama büyüyecek,' dedi Bay Chen. 'İlgiyle.'

O günden sonra Mia her gün gölete geldi. Her seferinde yeşil çantasını getirdi. İnsanların geride bıraktığı çöp parçalarını topladı—bir plastik ambalaj, bir kâğıt bardak, parlak bir şişe kapağı. 'Ördekler kirli bir gölette yaşayamaz,' dedi ördek yavrusuna. 'Temiz kalmasına yardım edeceğim.' Ördek yavrusu sanki anlamış gibi cikledi.

Bir öğleden sonra Mia bir grup çocuğun gölete ekmek kırıntıları attığını gördü. Ördek yavruları onları mideye indirdi, ama Mia Bay Chen'in sözlerini hatırladı: ekmek ördeklere iyi gelmez. Nazikçe yanlarına koştu. 'Affedersiniz,' dedi. 'Ekmek ördekleri hasta edebilir. Onları beslemeyelim, olur mu?' Çocuklar şaşırdı ama başlarını sallayıp durdular.

Mia göletin kenarında yürüyerek çöp aradı. Suyun yakınında dolaşmış bir olta ipi buldu. Dikkatlice aldı ve çantasına koydu. 'Bu bir ördeğin ayaklarına zarar verebilir,' dedi. Anne ördek yavrularıyla birlikte yüzerek geçti. Mia'yı sakin, tetikte gözlerle izliyor gibiydi. Mia yardım ettiği için gurur duydu.

Günler geçti ve küçük ördek yavrusu değişmeye başladı. Sarı tüyleri kalınlaştı, kanatları uzadı. Artık yürürken sallanmıyordu. Gölette daha hızlı ve daha güçlü yüzüyordu. Mia kıyıdan tezahürat yaptı. 'Şuna bak, nasıl gidiyor!' diye seslendi. Ördek yavrusu başını kaldırdı ve sanki 'Beni izle!' der gibi yüksek sesle cikledi.

Bay Chen bastonu ve mutlu bir gülümsemeyle geldi. 'Gölete iyi bakıyorsun,' dedi. 'Ördekler senin sayesinde şanslı.' Mia kızardı. 'Sadece güvende olmalarını istiyorum,' dedi. Bay Chen başını salladı. 'İhtiyaçları olan tam da bu—önemsayan biri.' Birlikte bir banka oturup ördeklerin yüzüşünü izlediler.

O akşam göletin üzerinden güçlü bir rüzgâr esti. Ertesi sabah Mia, kıyıya yakın sazlıklara takılmış bir plastik poşet buldu. Anne ördek ve yavruları yakınlarda yüzüyordu. Mia harekete geçmesi gerektiğini biliyordu. Sığ suya dikkatlice girip poşeti çıkardı. 'Aldım!' dedi. Ördek yavruları güvenle yüzüp uzaklaştı.

Mia bir tabela yapmaya karar verdi. Annesinin yardımıyla renkli bir afiş boyadı: 'Lütfen göletimizi ördekler için temiz ve güvenli tutun!' Afişi suyun yakınındaki bir ağaca astı. Bay Chen onu gördü ve gülümsedi. 'Harika bir fikir,' dedi. 'İnsanlar okuyacak ve dikkatli olmayı hatırlayacak.' Mia başkalarının da yardım edeceğine sevindi.

Küçük ördek yavrusu artık o kadar küçük değildi. Tüyleri çıkıyordu ve güçlü, düzenli kulaçlarla yüzüyordu. Hâlâ ailesinin yanından ayrılmıyordu, ama artık bazen öncülük ediyordu. Mia gururla izledi. 'Büyüyorsun,' dedi. Ördek yavrusu vakladı ve kanatlarını suya çırptı. Bay Chen'in söz verdiği gibi daha büyük ve daha güçlüydü.

Güneşli bir öğleden sonra Mia yeşil çantası yanında çimlere oturdu. Anne ördek ve yavruları düzgün bir sıra halinde yüzüyordu. Küçük ördek yavrusu—artık o kadar da küçük değil—en önde yüzüyordu. Mia gülümsedi. Hayvan ailelerinin ilgiye ve korunmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve bu ilginin bir parçası olmaktan mutluydu. 'Seni her zaman güvende tutacağım,' diye fısıldadı.

Bay Chen Mia'ya bankta katıldı. 'Önemli bir şey öğrendin,' dedi. 'Ördeklerin temiz suya, sessiz yerlere ve iyi kalpli insanlara ihtiyacı var.' Mia başını salladı. 'Ve ailelerine ihtiyaçları var,' diye ekledi. Bay Chen gülümsedi. 'Evet. Tıpkı bizim gibi.' Ördeklerin gölette süzülüşünü izlediler. Su güneşte pırıl pırıl parlıyordu. Her şey huzurlu ve yerinde hissettiriyordu.

O günden sonra Mia göleti ziyaret etmeye devam etti. Çöp olup olmadığını kontrol etti ve ziyaretçilere nazik olmalarını hatırlattı. Ördek yavrusu güzel bir ördeğe dönüştü, ama Mia'yı hiç unutmadı. Bazen Mia geldiğinde kıyıya yakın yüzerdi. Mia mutlu olurdu. İlgi ve nezaketle göletin ördekler için—ve gelen tüm aileler için—her zaman güvenli bir yuva olacağını biliyordu.